

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΚΕΣΙΑΣ

Η Ικεσία ήταν θεσμός στην Αρχαία Ελλάδα και οι ικέτες προστατεύονταν από έναν άγραφο νόμο. Προστάτης των ικετών θεωρούνταν ο Ικέσιος Δίας. Ο Ικέτης είχε διαπράξει συνήθως έγκλημα ή σοβαρό αδίκημα, είχε παραβιάσει πολιτικό ή ηθικό νόμο. Για ασυλία προσέτρεχε στον βωμό ενός ναού ή στην εστία της οικίας ενός ισχυρού άνδρα. Στο χέρι του κρατούσε σύμβολο της δυστυχής του θέσης, ένα κλαδί ελιάς περιτυλιγμένο με άσπρο μαλλί προβάτου, την Ικετηρία.

Ο ικέτης τοποθετούσε την ικετηρία πάνω στο βωμό του ναού και παρέμενε εκεί όσο εκκρεμούσε η αίτηση για ικεσία. Όταν ο άρχων της πόλης αποδεχόταν την αίτηση, ο ικέτης έπαιρνε από το βωμό το κλαδί ελιάς και έφευγε περιμένοντας συνήθως να εκδικαστεί η υπόθεσή του από κάποιο δικαστήριο. Στην περίπτωση που προσέτρεχε για προστασία σε κάποια οικία, τοποθετούσε την ικετηρία στην εστία της οικίας και καθόταν εκεί μέχρι ο οικοδεσπότης να δεχτεί να του δώσει προστασία.

Μερικές φορές ο ικετευόμενος δυσκολευόταν να κάνει δεκτή την αίτηση της ικεσίας και ο ικέτης αναγκαζόταν να γονατίσει μπροστά του και να τον ικετεύσει στο όνομα του πατέρα του, της μητέρας του και των παιδιών του, για να τον σώσει. Σε κάποιες περιπτώσεις ο ικέτης γονατιστός φύλαγε τα χέρια, άγγιζε τα γένια και τα γόνατα του ικετευόμενου.